

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO

Y REDACCIO

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre,	8
Antillas (Cuba y Pto. Rico),	16
Estranger	18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

Ja'l pot pendrer sense escrúpol mi senyor, que aquets tots son vacunats, no tingui por de la verola.

PENSAMENTS DE NADAL.

Refran català:

«Per Nadal, cada ovella al seu corral.»

Peraixó'ls diputats de la majoria, ovellas sumisas, que avants de faltar a n' en Cánovas, no tant sols se deixarian esquilar, sino fins arrancar la llana de pèl en pèl, al arribar Nadal, se 'n van a casa.

No hi ha remey: se tancan las córts y 'ls corralis s' obran.

Lo Nadal d' aquest any vá acompanyat de verola.

Mirin lo ninot de la primera página é hi veuran un gall grabat.

Nosaltres no enganyém al públich; poden pendre 'l ab tota confiança:

Lo qu' es la verola no la tè: com qu' es grabat, ja l' ha tinguda.

**

Y á propòsit de galls y de verola.

L' altre dia un pagés vá presentarse á un d' aquets establiments de metjes que s' anuncian pèls diaris, ab un parell de galls á la mà.

Lo porter el rébre 'l y creyentse que 's tractava de un regalo, vá ferli tota classe de cumpliments y de pusturas.

Surt lo metje y l' hi pregunta:

—¿Qué se l' hi ofereix?

—Com que are corra tant que hi ha la verola, l' hi porto aquest parell de galls, perque, pagant tot lo que siga, 'm fassa 'l favor de vacunarlos.

**

¿Y qué 'ns ne diuhen de las décimas?

Lo sereno: Vinch á donarli las bonas décimas, que per més anys:

Lo repartidor del diari: ¿Que las logri felissas!

Lo forner, lo sabater, lo sastre, l' escolanet, lo vigilant del carrer, l' adroguer, los representants de tots los oficis haguts y per haver, trukan á la porta y si 'ls fican á casa, ab la rialleta als llabis y las gallas rojas de por de que no 'ls donguin un xascó, entregantlos la décima fatal.

Es una verola, senyors, una verdadera verola.

¿Y no hi ha ningú qu' inventi una vacuna, contra aquesta irrupció de grans, plèns de postéma?

**

¡Turró!

Paraula màgica que no hi ha ningú que ea dias aixis no lo pronuncihí al ménos una vegada.

¿Qué 's creuhen vostés perque 'ls hi portan la décima?

Pèl turró.

En Sagasta, pèl turró s' agita y en Cánovas pèl turró 's conserva y fins condemna á perpètua ilegalitat als que tenen lo bon gust de no menjar turró de la situació present.

Y avuy dia 'ls agents del govern que recorran los pobles recullint contribucions atrassadas, l' hi diuhen al contribuyent.

Súa tió,
súa turró.

**

¡Galls y turró! Véus aquí las glorias de Nadal, en un temps en que 'ls galls, donya Baldomera se 'ls emporta y 'l turró en Cánovas se 'l menja.

¡Vaya un Nadal més divertit!

Pero paciencia.

De Nadal á Sant Esteve no hi ha més que un través de dit; y de Nadal á Sant Esteve poden succehir cosas molt grossas.

**

Una de las altras preocupacions d' aquests dias es la rifa de Madrid.

Hi ha home que sense pensar que los *décims* van á costarli un dineral, y molts disgustos, s' empenya la camisa per comprar un *décim*.

Ell no podrá treure la rifa; pero lo qu' es los cáculs, las ilusions, las esperansas, 'ls castells en l' ayre, tot aixó que si no engreixa, al ménos distreu, aixó si que no li *tréu* ningú.

¡Quin Nadal més felís!

Desde Nadal seré rich: déu duros se 'm tornarán trenta mil: podré donarme tono, fer un viatge al estranger, empendre grans negocis, doblar los capitals cad' any y fer treballar á la Seca no mes que per mí.

L' endemá rumia 'l negoci que farà: 'l véu, 'l palpa, l' hi dona voltas y més voltas y no cabentli cap dupte ja de l' éxit, encara que siga tísich rematat, respira.

L' endemá passat es la vijilia de *tréurela*. A la nit no dorm.

Se *tréu* al fi... ¿Qui sab si are surt? ¡Oh, no hi ha dupte: ell es l' home de la sort: mirin un dia vá trobar un xavo.

Arriba 'l telégrama. ¡Maliatsiga! Si 'l 3 hagués sigut un 8, lo 9 un 44, lo 7 un 1 y 'l 1 un 4, era mèva.

**

¿Qui ab més ó ab ménos variants no passa per totas aquestas transicions?

Desenganyanse, son molts los que aquí á Espanya aspiran á *treura* la grossa.

Jo, per ma part, no jugo, y ab aixó soch mes consequent que l' Estat, que fá rifas y persegueix als jugadors.

Peró com que jugo á la política, aspiro á *treure*... ¿ho dich?... Si senyors: aspiro á *treure* en Cánovas.

P. K.

Testament de la actual Diputació provincial de real òrdre:

«Se crea 'l cos de mossos de l' Esquadra.»

**

Las demás provincias catalanas, á pesar de que las sévas diputacions també son de real òrdre, hi han tirat còssas.

Per gent valenta, 'ls diputats de Barcelona.

Sols ells son capassos d' arrostrar una impopularitat tant inmensa y menjarse tranquils lo gall y 'ls turróns.

Las elecciones en pochi dias s' haurán convocat y 's haurán fet.

Lo govern per la pressa no sembla sino qu' está malalt y que corra á busca 'l metje.

Alló que deyan en los colegis electorals.

«Voto del ciudadano Fulano de tal.»

D' aquí en avant quedarà substituït ab lo de

«Voto del Excmo., eminentísimo, ilustrísimo, y riquísimo Sr. D. Fulano de tal.»

Peró quan vinga l' época de pagar consums, con-

tribucions, quintas y demás *saca-dineros*, no faltará qui diga al poble:

«Paga burro».

Al veure las manadas de galls d' indi, conduidas á l' Esplanada á cops de canya, se m' ha ocorregut una imatge.

L' imatge de un govern com lo d' are, portant electors á... la cassola.

Vull dir, á las urnas.

Lo dia de Sant Esteve lo coro d' Euterpe dona un concert á Novedats

L' idea es magnífica.

Un concert á l' hivern no es cap cosa de l' altre mon: la música de 'n Clavé te la virtut d' escalfar lo cor de tots los bons catalans.

En dit concert s' hi estrena un coro, titolat «Nadal», lletra del jove artista y escriptor Apeles Mestres y música del mestre de la societat J. Rodoreda.

No hi fassin falta.

**

Y á propòsit de 'n Mestres y de 'n Clavé.

Si volen llegir un bonich é interesant estudi biogràfic del insigne músich-poeta, comprin lo quadern que ab lo títol de «Clavé» acaba de publicar lo jove Mestres.

Totas las peripecias de aquella vida laboriosa, accidentada y fecunda, desde 'l naixement á la mort, hi van relatadas ab bonichs trosses de prosa y atinadas pinzelladas.

L' obra 's ven á ca 'n Lopez y val no més que una pesseta.

Ha caygut lo ministeri...

Ey, entenemnos; lo ministeri servio.

Sr. Romero Robledo: Quan vegis la barba del teu vehí eremar...

M Jules Simon está al frente del ministeri francés.

Després de la tremenda crisi que ha atravesat la Fransa, los francesos han dat un pas més.

Un pas més cap á la bona.

«Diu un home de Tarrassa

—la perfidia mata la cassa.»

Diu lo *Diari Espanyol*.

Entre 'ls amichs de 'n Castelar ha sortit una fracció que 's diu *prontista*.

Aixó diu voler dir que hi ha una fracció que té 'l genit *prompte*.

Y tè rahó 'l *Diari Espanyol*.Una cosa del *Brsi*:

«Las noticias que 's reben de las inundacions son satisfactorias.»

¡Vels hi aquí un rasgo de sentimentalisme *brusich*, que bé 's mereix escriure en l' escut del Sr. marqués, al costat d' aquell altre:

«Afortunadamente los cotxes despenyats, eran tots ells de tercera clase.»

«Que cap governador ni funcionari públich molesti als partits legals en l' elecció de ajuntaments.»

Aixó es es lo que diu en Cánovas.

¿Qué vol dir aixó de no molestar als partits legals?

¿Y als ilegals? ¡Voldrian dirn' ho

Los ilegals, á Filipinas!

A un poble d' Estremadura ha sortit una fantasma.
L' arcalde ha demanat instruccions al Governador civil.
Ja 'ls dich qu' estem ben guarnits!
Llagosta, inundacions, fantasmas!...
No 's diu si aquesta fantasma del poble d' Estremadura es algun mestre d' estudi.

No 'u dich jo: ho diu un diputat de la nació, al ocuparse del emprèstit de Cuba.
«Lo govern reb 13 milions de duros, y al cap de setze anys quans dirian que 'n torna? Lo doble? Lo triple? Cà barret! Al cap de setze anys lo Govern n' ha tornat 300 milions».

Y després que digan dels negocis de D.ª Baldomera!

Lo Baró de las Quatre torres, ha presentat una proposició al Senat demanant que 'l dia de festa no 's permeti treballar á ningú.

Com que no tothom es baró, no ja de las Quatre, ni siquiera de las Dugas torres, fora del cas avants de tot, presentarne una perque s' augmentin los jornals, á fi de poder fer festa los, diumenjes ó un' altra, demanant á la Providencia que 'ls diumenjes ningú tinga gana.

A MON AMICH E. F.

Sé que volen que 't casis
ab noya rica,
y tu hi posas obstacles
puig no es bonica.
No sigas tonto:
créume á mi y aprofita
consells que 't dono.

¿Que hi fá, que la que ha de esser
la teva esposa
no tinga caballera?
dexatho correr:
no sigas bleada
que si es pelada, en cambi,
te moltas pelas.

Es morena y t' agradan
no mes las blancas!
aixó ray! cada dia
podras pintarla:
son conveniencias
que... cubreixen al menos
las apariencias

Desdentada y sens formas
y molt petita.
Aixó ho arreglan prompte
entre 'l dentista,
la cutillaire
y 'ls talons que 'ls hi fassin
de á mitxa cana.

¿Tampoch los ulls t' agradan?
Pósali ulleras
y aixís ningú s' adona
si faltas tenen.
Si aixó no basta,
quan sortiu fes posarli
vel á la cara.

Créume, deixat de gustos
La qüestió estriba
qu' ab quartos pots donarte
molt bona vida,
pots aná en grande
ab lo capital d' ella...
trobarne d' altrás.

Si, ab tot, no vols casarte
dígam ahont tanca,
ó, per lo menos, fesla
passar per casa.
Fes aquesta obra
y... dintre de vuit dias
t' invito á bodas.

ANTON DE L' HOSTIA.

LO DIA DE NADAL

Als lectors de la Campana.

Atenció y pareu la orella,
que á má Musa xavacana,
avuy li ha donat la gana
de ferne una de las d' ella.
Com es costum dels petits
dar als grans las bonas festas,
contantme entre 'ls aludits
en versos mal confeigits
vos vull dedicar aquestas.

M' alegraré que tinguen
torrons de totas maneras,
més del estat no 'n vulguen;
que llavors vos contondreu
ab las clases... llamineras.

Menjeu molt pero ab cordura,
no envejéu lo del vehí,
tinguén pau sens' amargura
y no molta confitura
qu' es dolenta de pahí.

En fin, ab una paraula,
lo mèu desitj us diré:
dínés, salut, bona taula
lo demés es una falla
que no saberla convé.

Mon desitj aixó 'us espera
disfruteu lo natalici
ab quietut sens guerra fera
ni ab cap Donya Baldomera
que no dú cap benefici.

Si jutguéu ma intenció bona
y aguinaldo 'm voléu dá
visch dintre de Barcelona
pis primé, porta segona
no us podeu equivocá.

Soch magristó per mes senyas
porto bigoti esglayat,
Botas sens talons ni empenyas,
per jo quatre ó cinch Paus Grenyas
me dihuen pintó tronat.

¿Pero qué faij? me declaro
al últim tant us diré...
Nada, nada, aquí jo 'm paro
que no vol fé un papé raro.

PERICO MATALASSÉ.

Are no més pot elegir ajuntament la gent de pessetas.
Lo poble no vota.
Pero 'l poble fé 'l bót.

En un' arcaldia de fora:
—Senyor batlle, jo tinch dret á votar y no consoto á la llista.
—¿Y que possehiu vos per tenir aquest dret?
—Que posseyeixo? Una cinia y un ase.
—Nada, dispensi: se l'hi donará la papeleta.

Entra 'l mestre d' estudi.
—¿Voldria dirme, Sr. Arcalde, si al mestre d' estudi de un poble se 'l considera com á capacitat per emitir lo seu sufragi?
—¿Que no 'm vinga ab sufragis ni ab romansos, sino faig portarlo á la cangré!

Las confiterias están plenas de dulces, turróns, anguilas de Toledo y cosas dolsas.
Jo per menos dínés puch donarlos una cosa mes dolsa que tot aixó.
Aquesta cosa mes dolsa, es la seguretat de que 'n Cánovas caurá del ministeri.

No dirá l' ajuntament de 'n Girona que 'l govern no l' estimi.
Precisament acaba de publicarse un decret manant procedir á eleccions municipals,
De modo que lo del govern, ja es mes qu' estimació: es adoració.
L' té en capella.

Mes de 2 mil empleats tenen vot en Barcelona.
Mes de 100 mil obrers se quedan sense.
Entre 'ls 2 mil empleats hi ha 'ls escombriaires, los serenos, los municipals, etc. etc.
Y dirán los actuals concejals:
«Son uns vots molt ben empleats.»

Com qu' are 'ls pobres no votan, de las eleccions actuals podrá dirse 'n eleccions de lujo.
Pero ja veurán com ni ab aquestas, lo govern se fá fort.
Podrán ser tan de lujo com vulgan; pues també son de lujo 'ls objectes de quincalla, y s' espatllan desseguida.

Sols una cosa'm consola, quan penso ab las próximas eleccions.
Sols una cosa.
Me consola l' idea de que aquest cop si que no 'm durán á las Magdalenas.

Al veure á cala Ciutat las llistas de las eleccions incompletas y fetas de qualsevol manera, exclamava un tranquil.
—Si jo soch de 'n Girona, hi poso las llistas de la bugadera.

Diu lo Parlament de Madrid:
«Tot lo que 'ns rodeja es grandiós.»
Si senyor: tot es grandiós, menos lo cens electeoral, mes petit que un grá de anís.

A Madrid l' ajuntament ha decidit la construcció de un dipòsit de cadáveres.
De segur que aquest dipòsit estaré sempre més plé que 'ls dipòsits del ministeri d' Hisenda.

En un teatro d'Opera tronada, l' empresari pèls vols de Nadal, vá anunciar una rifa de galls.
Efectivament: surt lo tenor.

Y 'l tenor vá ferlos.
Per supuesto, 'l públich que vá menjarse 'ls, vá surtirne tip.

Un periódich de Madrid se proposa dir lo que passa en las Provincias Vascongas las.
Lo que passa en las Provincias Vascongadas ja 'u sabèm nosaltres.
Passa 'l bou per bestia grossa.

Ja tornan á parlar d' estancar la sal.
Si, si, ja poden estancar-la tant com vulgan.
Per mes sal que guardi al magatzém, per mes salat que siga, 'l qu' es á mí aquest govern, no 'm farà cap gracia.

Y encare 's queixarán de que 'l nostre poble es apátich á las reformas!
Y encare dirán que conta per lliuras, sous y diners!

Mirin los dias de Nadal.
No hi ha ningú que no rebi algunas décimas.
Es dir: sistema... *decimal* en tota la línea.

Ara si que la Empresa del TEATRO DEL CIRCO, fa per complaure al públich un esfors verdaderament gigantesch. En la sarsuela de gran espectacle: *Los Magyares*, hi surtirá á fer lo paper del *espia del freret Ulech*, lo GEGANT BEJARANO, que s' ensenya actualment á la plassa de Catalunya.

Avuy dissapte fa dit gegant sa primera surtida, en dit Teatro.

Ja conech que s'hi deixarán caurer. Per dos rallets vehuen gegant y sarsuela. No 'n passan gaires.

Martin Herrera y Marqués de Sardoal.
Vels'hi aquí dos noms que s' han tirat los trastos pel cap.

—Jo vull una satisfacció, deya 'l marqués.
—Qué major satisfacció que la de veure á un ministre acorralat!

La satisfacció no l' ha dada en Martin Herrera ni en las Corts ni en lo terreno privat.

Peró 'l marqués no se las empassa.
Y que ha de dar cap satisfacció en Martin Herrera!

Los ministros d' are no donan satisfaccions, sino disgustos.

En la fira:
—Mamá!
—¿Qué vols Manelet?
—Comprim un violí.

Lo concert donat á benefici de 'n Bernis va ser lluhidíssim y vá proporcionarli una ganancia, sino tota la que 's mereix, la que podia produhir lo teatro Principal, ple de gom á gom.

¡Una ideal!
Senyó Bernis ¿Vol fer un altre concert asegurat?
Demani á n' en Girona que hi vingui á tocar lo violí.

CANTARELLAS.

Per bon vi 'l de *Valde-penyas*,
per bon dinar, lo de *arrós*,
y per morir' de repente
un puro d' estanch ó dos.

S.

¿No sabs perquè ab tñ no 'm caso?

Perqué tens cara grogueta;
y l' únich groch que m' agrada,
es lo groch de las dobles.

E. T.

Me 'n vaig ja, tñch de deixarte,
puix que 'm crida mon deber...
Adéu, nena, cuyta, deixam
que allá veig vení á un inglés.

Z.

LO DIA DE NADAL

Nineta dels cabells d' or,
la de la cara bonica,
dius que 't dongui mon amor;
te 'l daré quan ploquin figas.

P. T.

EPIGRAMAS

Pep Bolet es un ximplet
que á la Paula va tocar,
y l' hi diu en Joanet,
sols per ferla rabiari
qu' es tocada del bolet.

E. T.

Deya la beata Felissa
á un ateo, son marit:
—Créme noy, si vas á missa
n' eixirás arrepenitit.
—Jo arrepenitit? replicava,
un sol cop que hi vaig anar
arrepenitit vaig quedar,
que hi feya un fret que pelava.

U. E.

De ratas fereit estava
un poblet de Andalucía.
—¿Com jo matarlas podria?
l' alcalde en junta esclamava.
L' aguatzil espavilat
l' hi digué:—Jo 'l trech de apuros
si 'm dona dos ó tres duros,
y l' alcalde:—Está tractat,
mes que no sigan bravatas!
—L' hi dich que las mataré:
vinga un ganivet, vosté
senyó alcalde, portim ratas.

P. A.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas y endavinallas, dignas d' insertarse 'ls ciutadans Zarandieta, Embolica tronas, Dos parayguas foradats, R. Saxief, J. Terlac y Motllo de fer juheus.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá G. de Vilamajor: Insertarém lo trenca-caps, Zarandieta: ¿Qué se n' ha fet dels accents en la seva poesia? Corretxéixla.—J. E. P. La seva poesia está bé y l' insertarém.—Guixet Sámperench: He hi anirá una pregunta.—E. X. La poesia de V. algo arreglada y una cantarella, idem.—E. Badía y C. Lo mateix que lo seu una mica arreglat.—R. Picolis: No tenim temps per buscar lo que 'ns indica: lo demés que 'ns envia es mes vell que l' anar á peu.—Un cupuni: No vagi depressa, que altres n' hi ha de mes atrassats.—Ciudadans T. de la campana, Sir Stragoff, Motllo de fer juheus, V. D. G., Just de nom y de fets, R. Saxief, Trínquet, Mestret, Nogué que no fa nous, Vitibench, A Rodeja, Norsi Norsé, Roch Bascas, Carronya, Caixal, Minut y Llobet, R. Franquesa, Guindolites, Lluçifé, Colom rostit, Dos kriks kraks, Pelegrí tronat, Fusta, E. de senyor, Lagostinet, Dos amichs de 'n Frascuelo, J. Casamor, P. T., A. Gonzalez, Amich de 'n Pedralbes y Sasac: Lo que aquesta senmana envian no 'ns serveix.—Elissa S. Hi anirá una cantarella.—V. Julivert: Y molta cosa de vosté.—F. Magenti: Ja vam dirli que no enviés sellos.—A del Clot: Mirarém d' arreglar una poesia: l' últim vers del sonet hauria de rentarlo ab sabó.—Llorens Llus: Hi anirá una poesia de vosté.—J. Terlac: Igual que dos trenca-closcas seus.—Dos parayguas foradats: La poesia seva está bastant bé.—Embolica tronas: Insertarém algunas cantarellas.—Jacas boit: Publicarém la primera cantarella.—Magarrinyas: Insertarém una pregunta.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LA BATALLADA 364.

1. PREGUNTA I.—En qu' s pronuncian.
 2. Id. II.—Lo porchi *de-cent*.
 3. TRENCA CLOSCAS.—*Lo bras al pit y la cama al llib.*
 4. SINONIMIA.—Viu, viu, viu.
 5. XARADA I.—*A-na-gra-ma*.
 6. Id. II.—*Grana-do*.
 7. ENDEVINALLA.—*Vapor*.
- Ha endevinat totas las solucions lo ciutadá Qué hi fás; totas menos la 2 Ull de bróquil; menos las 2 y 3 Igualadi de la bora del rech; las 4, 5, 6 y 7 Norri-Norre, Saltimbanqui, Zarandieta, G. de Vilamajor y A. Prodeja; las 3, 4, 5 y 6 Smith; las 4, 5 y 7 Xilibarch, Magarrinyas. Nogué que no fa nous, J. Teolac y Otam; las 2, 3 y 7 Zacas Bórt y Pare nou; las 5, 6 y 7 Espinyanassos, Titella remenada y Lliga moscas; las 1, 3 y 4 Mestres; las 5 y 6 Trínquet y Just de noms y de fets; las 4 y 7 V. D. G.; las 5 y 7 Sir Stragoff, y la 4 no més A. V. M.

TRENCA CAPS.

La broma de....

Formar ab aquestas lletras lo nom de una senyora que ha causat molt furor á Espanya.

DEUHEI DE REUS.

PROBLEMA ARITMETICH.

Fer ab monedas de poure que la més petita siga 'l xavo, 34 quartos, sense haverhi quartos de hú y empleant tant sols 34 pessas.

E. M. G.

TORTURA-CEREBRAL.

Com se compren que tirant en l' ayre una arena gada crua, cayga en terra cuyta?

DOS AMICHS DE 'N LAGARTIJO.

XARADA

M' esplicava l' altre dia
Lo meu primera y segona
Qu' una tot guapa y bufona
Robat lo cor li tenia;
Que quan la veyá patia
Per no poguerhi parlar.
Mes quan jó 'l vaig avisar
Qu' era quarta repetida,
Vá respondre ell desguida,
Per res m' hi vull jo casar.

ESTRAS.

Menjant tres de mala gana
prest tñch set y la segona.
Si bé 'm buscas una estona,
véus mon tot en la Campana.

TROCINAIRE DE VILAUROZ.

ENDAVINALLA.

A n' á mí tothom m' ajunta,
y tothom que 'm nombra, ment.
Si algú de vostés ho enten
que respóngui á la pregunta,
¿Qué vol dir mon pensament?

SASAC.

(Las solucions en lo pròxim número)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa 18 Barcelona

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mijt.